

med det ærede Medlem i at stille Forslag om at indføre en saadan Ordning, at Folkeskolen bliver konfessionsløs. Naar den Dag kommer, da Staten og Kirken skilles, da bliver det Spørgsmaal brændende, hvorledes Skolens Stilling til Religionsundervisningen skal være, men saa længe vi have en Folkekirke, der støttes af Staten, handlede vi — det er jeg overbevist om — ikke i Befolkningens Interesse eller med dens Billigelse, hvis vi nu vilde foreslaa at borttage Religionsundervisningen fra Skolen. Det kan jeg derfor ikke være med til. Det er et Spørgsmaal, Fremtiden maa klare; i dette Øjeblik vilde det efter min Overbevisning være ubetimet at knytte et saadant Spørgsmaal til Behandlingen af den her foreliggende Sag.

Hvad det saa meget omstridte Spørgsmaal om Timelærernes Anciennetet angaar, glæder det mig at kunne henvise til den højtærede Ministers i Betænkningen optagne Skrivelse til Udvalget angaaende de Forhandlinger, der førtes om dette Spørgsmaal, da vi behandlede den nugældende Skolelov af 1899. Er der noget Medlem af Skoleudvalget og af Tinget, hvis Stilling til dette Forhold er klar, er det mig, idet jeg den Gang bestemt tog Afstand fra at give Timelærerne den Indrømmelse, som da blev forlangt, og jeg begrundede, hvorfor jeg gjorde det. Jeg udtalte nemlig min Frygt for, at en saadan Indrømmelse let kunde række for vidt og bidrage til, at Kommunerne flere Steder i Stedet for at oprette ny Lærerembeder og ansætte faste Lærere, misbrugte den Frihed, de have, til at benytte Timelærerinstitutionen. Nu har Udvalget søgt Oplysning om, hvorledes det forholder sig med Anvendelsen af Timelærere og Timelærerinder i vore Købstadskoler. Resultatet af disse Undersøgelser foreligger i et Bilag til Betænkningen. Det viser sig, at medens der i Landets Købstæder er ansat 898 faste Lærere og 653 faste Lærerinder, altsaa i alt 1551, er der for Øjeblikket ikke mindre end 101 Timelærere og 200 Timelærerinder, altsaa i alt 301. Med andre Ord, Timelærerinstitutionen har udviklet sig saaledes i vore Købstæder, at ca. $\frac{1}{6}$ af samtlige Lærere og Lærerinder, der undervise i det offentlige Skolevæsen, ere Timelærere eller Timelærerinder. Nu at give dem den yderligere Indrømmelse, at de, ikke alene naar de blive ansatte i den Kommune, hvori de have fungeret som Timelærere eller Timelærerinder, men ogsaa uden for den, skulde have alle de Aar, de have levet som Timelærere eller Time-

lærerinder, medregnede i deres Anciennetet, kan jeg ikke paa nogen Maade gaa med til. Jeg vil hellere rette den Opfordring til den højtærede Minister, at han sørger for gennem Administrationen at hindre det Misbrug, som jeg mener nu finder Sted med Hensyn til Anvendelsen af Timelærere og Timelærerinder, og at Ministeren holder Bykommunerne til lige saa godt som Landkommunerne at sørge for, at der, naar Børneantallet stiger, ansættes et i Forhold dertil passende Antal faste Lærere og Lærerinder. Jeg tror ikke, det er i Undervisningens Interesse, at Undervisningen ledes i saa stor Udstrækning af Timelærere og Timelærerinder, som Statistiken udviser er Tilfældet i mange Købstæder.

Hvad i øvrigt de Forslag angaar, som foreligge fra Socialdemokraternes Side, maa jeg tilstaa, at saa stive Statsskolemænd som Socialdemokraterne vise sig at være, har jeg aldrig endnu mødt paa min Vej, skønt jeg har mødt mange af den Art. De gamle, reaktionære Degne fra forrige Aarhundrede vare mere medgørlige end Socialdemokraterne paa dette Felt, ja, end ikke det reaktionære Højre her i Landet har været saa ivrigt for helt igenem at indføre Statsskoleprincippet, som de Herrer Socialdemokrater vise sig at være; thi hvis deres Principper bleve gennemførte i vor Lovgivning, vilde det simpelthen føre til, at gøre Forældrene fuldstændig umyndige over for Spørgsmaalet om deres Børns Undervisning og Opdragelse. Og ikke blot vilde de gøre Forældrene umyndige over for dette store og vigtige Forhold, men de vilde ogsaa sørge for at gøre Kommunalbestyrelserne saa afmægtige som vel muligt. Jeg behøver bare at henvise til, hvad de Herrere sige i Betænkningen angaaende Spørgsmaalet om Skolelæger og angaaende hvad der er Meningen med Forslaget derom. De Herrere udtale, at det ikke alene er af Hensyn til Børnenes Sundhedstilstand, de tilraade sligt, men — tilføje de — „ogsaa for derved at faa indført en kyndig Kontrol med Skolens Lokaler, Rengøring, Materiel, Drikkevand, Afløbsforhold m. m.“ Jeg gad snart vide, hvad der blev tilbage til de kommunale Raad at tænke over og tage sig af. Det blev jo ikke andet end at udskrive de Lønninger, Lærerne skulde have, og at skaffe Penge til Veje til de Udgifter, som et saadant Lægetilsyn sikkert vilde søge at paaoktroyere Kommunerne. Et saadant Standpunkt agter jeg ikke at være med til; jeg ønsker tvært-